

SPELARIT 4/2005

Helsingin pitäjän tanhujat ja spelarit ry

Helsingin pitäjän
tanhujat ja spelarit ry.

Marraskuun loppua eletään. Pimeää on! Lunta voisi pikkuhiljaa leijaillla muutama sentti maahan.

Sitä odotellessa haluan lämpimästi kiittää seuramme johtokuntaa hyvästä yhteistyöstä ja asioiden eteenpäinviemisestä ja hoitamisesta. Matti on huolehtinut seuramme taloudesta sekä pitänyt jäsenrekisteriä, hoitanut Påkaksen talotoimikunnassa tilojen vuokraamisen, laskutuksen, sihteerin hommat ja kirjanpidon. Se on vienyt paljon aikaa ja teettänyt töitä lähes joka päivä. Reeta on pitänyt paperimme järjestyksessä ja ollut loistava sihteeri.

Tarja yhdessä Sannan ja Matin kanssa on tiedottanut, tehnyt lehteämme ja hoitanut yhteyksiä kaupunkiin päin. Tuija on järjestely- ja tarjoilupuolen huolehtija ja Susanna tulevaisuuden toivo. Simo-Pekka on linkkimme pelimanneihin, vaikka harvemmin nähdäänkin.

Kiitos myös kaikille ahkerille tanhuajille mukavista yhteisistä harjoitusilloista ja vanhemmille lasten tukemisesta ja kuljetuksista harjoituksiin. Susannalle ja Karitalle kiitos lasten ohjauksesta. Kiitos pelimanneille musiikista. Suuri kiitos Komulaisen Jarille, jonka saimme pitkästä ajasta Topin ja Jussin kanssa säestämään harjoituksiin ja esiintymiseemme Kaamospeleihin. Muitakin spelareita oli siellä mukava kuunnella ja musiikin tahdissa tanssiakin.

Helsingin pitäjän tanhuajat ja pelarit ry kiittää erityisesti ja syvään kumartaen kunniajäseniään ja seuramme perustajajäseniä Ulla ja Hilding Haaparrinnettä mittavasta, arvokkaasta ja tärkeästä, kauaskantoisesta työstään suomalaisen kansantanssin parissa. He ovat järjestäneet harjoituksia, ohjanneet, tallentaneet, keränneet musiikkia ja ohjeita ja innostaneet tanhuajia 50 vuoden ajan. Se on kunnioitettava aika. Heidän mukanaolonsa seuramme alkumetreiltä alkaen on ollut korvaamatonta. Tästä heidän elämäntyöstään kansantanssin parissa voimme lukea toisaalta tästä lehdestä.

Muutaman viikon kuluttua rauhoitumme joulun viettoon. Minäkin sytytän kynttilän; paljon on hyviä ja pitkäksi aikaa mieleen jääviä, mukavia muistoja tästäkin vuodesta.

Niistä kiitollisena, Riitta

SEURAN SYNTYMÄPÄIVÄJUHLAT AIKUISEEN MAKUUN

Seuramme syntymäpäiväjuhlia vietetään aikuisten kesken
perjantaina 13.1.2006 klo 19.00

kotiseututalo Påkaksessa, Vanha Kuninkaantie 2, Tikkurila
Ilmoittaudu Riitalle tai Matille 6.1. mennessä tarjoilun
järjestämiseksi!

Tervetuloa!

SYYSKOKOUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

Keskiviikkona 23.11.2005 Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry. vietti syyskokousta Päkaksessa. Ensin oli toki harjoiteltu hyvä tovi ensi kesän juhlien ohjelmia.

Johtokuntaan valittiin puheenjohtajaksi edelleen Riitta Kangas. Johtokunnan jäsenistä erovuoroisia olivat Matti Lankinen, Simo-Pekka Lindström ja Tuija Pirttikoski, jotka valittiin jatkamaan. Muut kolme johtokunnan jäsentä ovat Reeta Jokinen, Tarja Lahtinen ja Susanna Hentunen.

Tilintarkastajiksi valittiin Markku Moilanen ja Veikko Turunen, ja varalle Reijo Mäkelä ja Pentti Salonen.

Vuoden 2006 toimintasuunnitelma ja talousarvio käsiteltiin. Tanssia ja soittoa harjoitetaan viikoittain, aika ajoin käydään esiintymässä, kursseilla ja kansantanssi- ja musiikkitapahtumissa. Tapahtumista

mainittakoon pohjoismainen Nordlek Göteborgissa heinäkuussa ja SKY:n ja KTNL:n kesäjuhla Kapulalystit Turussa elokuussa. Pelimannit pyrkivät esiintymään jollekin kansainvälisille festivaaleille. Keväällä on seuran oma Kevätpilkistys.

Tuloja saadaan mm. jäsenmaksuista, esiintymisistä ja talkoista. Jäsenmaksu säilytettiin entisen suuruisena eli se on 20 € - niin aikuisilta kuin lapsiltakin.

Toimikunnille valittiin puheenjohtajat: Tanhu-, lapsi- ja varhaisnuorisotoimikunnalle Riitta Kangas, pelimannitoimikunnalle Veijo Honkanen ja tiedotustoimikunnalle Tarja Lahtinen. Päkaksen talotoimikunnassa seuran asioita hoitaa edelleen Matti Lankinen ja hänen varallaan Veikko Turunen.

Tarja Lahtinen

KANSALLISPUVUN HUOLTAMISESTA

Ostin kesällä kirpputorilta heräteostoksena kansallispuvun. Tämä Munsalan puku oli ehjä, mutta kurjan näköinen; liivihame oli ryppyinen ja paita ja essu olivat ihan kellastuneet ja pää-nauhat likaiset. Koska olin Barnlekissä tavannut ”Kansallispuvukolmoset” eli Soja Murron, Tarja Alavan ja Tuula Pärnäsen mm. lasten huovutus- ja nauhanpunontatyöpajoja vetämässä ja tutustunut Soja Murron kotisivuihin, rohkenin kysyä häneltä sähköpostilla puvun kunnostusohjeita.

Soja Murron loistavilla ohjeilla aloitin kunnostustyön. Paidan ja essun sain hohtavan valkoiseksi keittovalkaisulla (ohje seuraa-valla aukeamalla). Muistin, että kotonanikin ennen vanhaan valkoiset pestiin pulsaattorikoneen lisäksi joskus puulämmitteisessä muuripadassa pitkällä puukepilä hämmennellen. Minä sekoittelin sähköhellan ääressä kattilaa puisella syömäpuikolla. Sukupolvet vaihtuvat, mutta vanha konsti on edelleen parempi kuin pussillinen uusia. Villakankaisen liivihameen pesu pelotti, mutta noudatin tarkasti ohjeita ja sekin onnistui. Irrotin liivin hameosasta ennen pesua. Vekkien prässäämistä varten piti joka vekki harsia.

Opin myöhemmin, että nykytiedon mukaan vekit voi jättää pois ja antaa hameosan olla sileänä. Sen sijaan näihin vanhoihin pukuihin, joissa vekit ovat olleet, ne kannattaa yleensä jättää. Kangas on voinut haalistua vekkien päästä ja alla olla tummempaa. Vekin ”harjakin” on voinut kulua niin, ettei se kestä oikaisu.

Hameen prässäämisen jälkeen kiinnitin liivin takaisin hameosaan. Paitaan tein ”aliset” valkaistusta lakanakankaasta (ohje jutun lopussa). Helmaan laitoin kaksi taskua, niissä voi säilyttää esim. rahaa ja kännykkää. Ennen vanhaan talon tyttärillä oli aina kännykät alushameiden taskussa. :-)

Samalla kunnostin myös meidän toisen Munsalan pukumme, pikuisen lasten puvun. Sen käsittely pelotti vielä enemmän, koska se on tehty 1930-luvulla äidileni kotona kudotuista kankaisista. Tämäkin työ onnistui kuitenkin ihan hyvin. Lisäksi tein valkaisemattomasta lakanakankaasta kaikille kolmelle puvullemme, omalle Tuuterille ja näille kahdelle Munsalalle, jokaiselle oman pukupussin säilytystä varten.

Tämä pukujen kunnostustyö antoi lapsenomaista onnistumisen iloa ja ylpeyttä omien käsien työstä. Ilman varmoja ohjeita ei kunnostamiseen kuitenkaan kannata ryhtyä. Esim. väärin pesty villakangas voi olla pilalla lopullisesti. Opin myös, että puvun säännölliseen huoltoon kuuluvat tuuletus, harjaus ja lumipesut.

Jos haluatte teettää itsellenne uuden kansallispuvun, kunnostuttaa tai päivittää vanhan tai saada neuvoja näihin asioihin, suosittelen lähtemään liikkeelle vaikka ”kansallispukekolmosten” Soja Murto, Tuula Pärnänen ja Tarja Alava, sivuilta: www.kansallispuku.com, www.kansallispuku.info ja www.tarjaalava.net.

Kun kirpparilla tutkin pukua, mietin, että ostan sen vaikka Riitan puolesta seuralle vuokrapuvuksi, mutta nyt, kun olen käyttänyt siihen työtunteja, en raaskikaan myydä sitä pois. Pienenä mainoksena mainitsen, että voin vuokrata sitä hintaan

Nuoria kansallispukuisia tanssijoita Kanneljärvisen juhlassa Karjalatalolla 16.10.2005

15 €/kerta. Puvun saa käyttövalmiina, silitettyinä ja palauttaa voi pesemättömänä, koska haluaisin tehdä huoltotyöt itse. Puku on 150-160 senttiselle tytölle. Pikku-Munsalankin vuokraamista voin harkita.

Loppuun lainaan vielä yhtä Soja Murrin loistavista vinkeistä. Tätäkin muuten noudatin kaikkien pukujemme osalta. Kansallispuvuista oppii koko ajan lisää. ”Kirjoitathan puvun historian muistiin tästä lähtien, vaikkot sen aikaisemmista vaiheista tiedä! Kirjaa ylös tekemäsi muutokset ja toimenpiteet, tärkeät tapahtumat, joissa pukua käytät ym. Se on arvokas lisä pukuun jatkossa!”

Heidi Hallikainen
heidi.hallikainen@pp.inet.fi

KEITTOVALKAISU

Huom! Vain kokonaan valkoisille osille, ei sellaisille, missä on esim. värillisiä kirjontoja.

Varaa mahdollisimman suuri kattila. Liuota valkaisuainetta sisältävää pesuainetta (määrä valmistajan ohjeen mukaan) pieneen määrään lämmintä vettä. Laita kattilaan kylmää vettä niin, että paita ja essu mahtuvat väljästi veteen liikkumaan. Sekoita sitten pesuaineliuos veteen. Kastele paita ja essu puhtaalla kylmällä vedellä ja laita ne sitten kattilaan. Lämmitä kattilaa liedellä hitaasti, siis miedolla lämmöllä. Painele ja kääntele vaatteita usein lämmittämisen aikana, etteivät ne valkaistuisi epätasaisesti. Kuumenna vesi kiehuivaksi asti ja katkaise sitten levystä virta. Anna veden vaatteineen jäähtyä, edelleen välillä sekoitellen, kunnes vesi ei polta kättä. Huuhtele vaatteet huolellisesti käsin tai pese vielä pesukoneessa. Jos tämä ei auta, voi kokeilla kloorivalkaisua.

"KIVIJALKA" eli ALISET

Aliset toimii "alushameena" ja paita pysyy paremmin hameen sisällä, kun se on pitkä. Aliset voi tehdä vaikkapa suorana putkilona, joka on ympäröitymitaltaan vaikkapa 20-30 cm suurempi kuin paidan helma. Pituus tietysti niin, ettei helma näy hameen helman alta. Muutamaan kohtaan tasaisin välein tehdään laskoksia, jolloin alisten yläreuna on paidan helman levyinen. Jos paidan helma on ommeltu kaarevaksi, sen voi leikata suoraksi. Varmista kuitenkin, että paidan pituus riittää edelleen hameen vyötärön alle. Sitten vaan ommellaan aliset paidan helman jatkeeksi ja päämätään alisten helma. Aliset voi mielellisesti tehdä muusta kankaasta kuin itse paita, kunhan se on puuvillaa, pellavaa tai niiden sekoitusta ja jonkinasteista valkaistua siis valkoista tai luonnonvalkoista. Aliset löytyvät lähes kaikista museossa olevista kansallispuikujen esikuva-paidoista, silloin ne tehtiin karkeammasta, halvemmassa rohdinkankaasta ja paitaosaa hienommasta aivinaisesta pella-vasta.

LASTENSIYU

Tanssikoreografian on tehnyt Teija Asomäki, 7 v.

BASKELTA
JONOSSA

PYÖRITÄÄN
3 KIERROSTA
PARIN KANSSA

PYÖRITÄÄN
2 KIERROSTA
ISOSSA
PIIRISSÄ

NIAUS
JA
KUMARRUS
OMALLE
PARILLE

3 POLKUA

3 TAPUTUSTA

BASKELTA
JONOSSA

PYÖRITÄÄN
2 KIERROSTA
PARIN KANSSA

LOPPU KUMARRUS

Taidolla ja tunteella Tampereen Tanssimaniassa 2005

Tanssimania -tapahtuman päätöstilaisuus oli kansantanssikonsertti "Sottiisi soikoon" Tullikamarin pakahuoneella Tampereella sunnuntaina 2.10. Punatiilisten seinien sisällä katsojat saivat nähdäkseen aimo annoksen nuorta energistä kansantanssia.

Kiehtovat esitykset

Ensimmäinen ryhmä **Kipakka** lisälmelta vaivutti jo liki hurmioon. Pojat pitkissä paidoissa, tytöt fereseissä menivät karjalaiseen malliin tyylieltyjä tanssejaan, välillä vauhdilla, välillä herkästi, mutta millä ilmeikkyydellä. Ryhmä oli teknisestikin taitava, mutta se seikka painui melkein taustalle, kun ihasteli tanssijoiden antaumusta ja tunteenpaloa. Kun poika katsoo tyttöä silmiin, niin siinä jo askelpuhtauden vahtiminen unohtuu. The Kouhot -bändi soitti tyyliin sopivasti.

Suomenruotsalainen **Framsteg** esitti neljän parin voimin erilaisia muunnelmia valssista, snuusta ja sottiisista. Monipuolisia ja hyvin esitettyjä tanssit olivat, mutta meno oli ehkä hivenen yksitotista ja asutkin liki arkiset - tytoilla musta T-paita ja yksivärinen puolihame, pojilla paita ja mustat pitkät housut. Jotenkin tuli tanssikoulu mieleen. Esityspaikka edellisen ilmiömäisen ilmeikkyyden jälkeen oli tietysti epäkiitollinen.

Tampereen konservatorion tanssinopiskelijat olivat ehtineet opiskella kokonaisen kuukauden alaan, mutta komean esityksen olivat kasanneet. Kovin tyttövoittoinen (mikä yllätys !) oli tämä ryhmä, noin 10 hengen ryhmästä kaksi oli poikia. Ryhmä esitti muun muassa Kemion menuetin ja polskan, ja karjalaisia tansseja ripaskoineen.

Vaikka ryhmä oli näin tyttövoittoinen, vaikutelma ei ollut mitenkään "kukko ja kanalauma" -tyyppinen (jos suotte anteeksi mauttoman vertauksen), vaan tytöt olivat topakan ja määrätietoisien oloisia. Tyttöjen sipsuttelut näyttivät yhtä haastavilta kuin poikien ripaskatkin.

Helsinkiläisen **Petkele**-ryhmän esitys "Karvaiset kasakat ja punaiset pussihousut" painottui ehkä enemmän huumoriin kuin kovasti työstettyyn tanssiin. Kahden kasakan pussihousujalat nousivat uhoa täynnä, jonka jälkeen saatiin lavalle sirosäärinen neitonenkin lyhyessä mekossaan piruettejä pyörähtelemään..

Pörräiset Nurmijärveltä tanssi perinteisiä kansantansseja semmoiseen tyyliin ja vauhtiin, että siihen ei ollut mitään sanomista. Kaikilla oli Seiskarin puvut, tanssimassa oli tasaparit eli kuusi paria, joista tyttö vaihtui muutamaan otteeseen tanssien välillä. Esitys eteni kuin juna,

täsmällisesti, kovalla tempolla, hymyt vauhdista huolimatta kohdallaan. Ei ihme, että ryhmä on luokitteluissa päässyt ylimmälle tasolle.

Sorokoska esitti Aava-produktion, joka kuulemma oli tehty kehittämään ryhmän ilmaisutaitoja.

Hyvin ryhmä ja ohjaaja olivat onnistuneet. Esitys oli tanssia, soittoa ja laulua sisältävä kokonaisuus, joka kertoi merille lähtevistä miehistä ja rannalle jäävistä naisista. Tanssijoilla oli yhtenäiset, perinteisen näköisiksi tyylitellyt asut. Tyttöjen letit heilahtelivat ruskearuudullisten huivien päällä, pojat remusivat ruskeissa liiveissään, kunnes oli aika lähteä. Kotiin jääneiden kaipaus oli suuri, ja suru vieläkin suurempi, kun joku ei palannutkaan – vai palasiko sittenkin ... Dramatiikkaa löytyi niin että katsomossakin värisytti.

Viimeisenä lavan otti haltuun kaustislainen nuorten ryhmä **Ottoset**. Tässä oli toinen ryhmä Pörräisten lisäksi, joka tilaisuudessa esitti aivan perinteisiä kansantansseja kansallispuvut päällä. Ja vauhtia riitti näilläkin, polkkaa mentiin niin että henkeä salpasi – katsomossa siis, nuorten jalat nousivat kepeästi.

Pörräiset Tanssimaniassa. Kuva: Markku Ryyänen.

Mitä muuta

Tanssimania oli alkanut jo torstai-iltana. Siitä alkaen oli tarjolla monenlaista konserttia, tanssiesitystä, tanssin -ja soiton opetusta, koreografiakilpailu ja lavatanssit huutokatrilleineen. Vanhanoloinen Tullikamarin pakkahuone punaisine tiiliholveineen onkin tunnelmaltaan kuin luotu lavatansseille ja klubisoitoille.

Tarja Lahtinen

Tanssimania järjestettiin 29.9. - 2.10. Tampeella. Tämä uuden kansantanssin tapahtuma järjestettiin nyt 6:nne kerran. Se on erityisesti nuorten kansantanssijoiden tapahtuma, jossa nuoret pääsevät esiintymään ja osallistumaan koulustilaisuuksiin. Tanssimania järjestetään Tampereella joka toinen vuosi, joka toinen vuosi taas pidetään Pispalan Sottiisi, kansainvälinen kansantanssin kesäfestivaali.

ON TULLUT MUISTELEMISEN AIKA

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry:n perustajajäsenistä kaksi, Ulla ja Hilding Haaparinne, viettivät 5.11.2005 50-vuotishääpäiväänsä. Muutama päivä häiden jälkeen oli alkanut myös heidän yhteinen tanhutaipaleensa. Sumuisena ja tihkusateisena marraskuun sunnuntaina istuimme Veijon kanssa Ullan ja Hildingin olohuoneessa, joimme kakkukahvit juhlien kunniaksi ja haastattelimme kaksinkertaista merkkipäivää juhliavaa paria.

Päivänsankarit Ulla ja Hilding Haaparinne, 50 ruusua ja polkkatanssin SM-mitallit. Kuva: Veijo Honkanen.

Ullan ja Hildingin tanhutaipaleelle mahtuu niin paljon tapahtumia, että niistä on mahdollista saada paperille vain murto-osa. He ovat olleet mukana monessa yhdistyksessä tanhuamassa, ohjaamassa, johtokunnassa ja puuhamiehinä mitä moninaisimmissa toimissa. Hilding kertoi, että sen lisäksi, että hän on ollut ohjaaja, on hän ollut joskus jopa isähahmokin, jolle tytöt ovat käyneet itkemässä menetettyjä poikaystäviä. Toisaalta, tämä turvallisen ankara isähahmo on myös

pitänyt tyttöjään kurissa. Siitä kertoi oma tyttärenti, jonka Hilding eräällä ulkomaanmatkalla oli tarmokkaasti toimittanut ajoissa illanvietosta nukkumaan. Sillä kertaa jäivät varmaankin itävaltalaiset poikakaverit itkemään.

Kun Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit 14.1.1982 perustettiin, oli Hilding aktiivisin touhuaja, apulaisenaan muutama muu tulieluinen ja härkämäinen perinteen ystävä, joista tämän jutun kirjoittaja ei ollut

niitä passiivisimpia. Ulla kertomansa mukaan vähän yritti jarrutella, sillä ero Vantaan kansantanssijoista, josta lähdimme uutta seuraa perustamaan, pelotti häntä niin kuin monta muultakin. Emme kuitenkaan nähneet mitään muuta ratkaisua, jos meidän päästä tanhuamisesta ja pelimannitoiminnasta kunnan tuloksiin.

Toiminta alkoi ripeästi. Tanssijat ja soittajat olivat innostuneita ja erään tanhuujan kommentti olikin: "Mikään ei ole niin tärkeää kuin tanhu". Ensimmäinen puheenjohtaja oli Raimo Behm ja sihteeri jo edesmennyt Carita Vartiainen. Ulla ja Hilding alkoivat ohjata ja Eeva ja Veijo olivat haitareineen ensimmäiset Spelarit. Muita soittajia alkoi kyllä pian tulla mukaan.

Hilding puuhämiehenä alkoi järjestää meille esiintymisiä ja jo ensimmäiseltä Seurasaari-keikalta saatiin palkkiona 3000 mk. Seurasaaren pidettiin hyvät suhteet ja tanssiin mentiin aina kun pyydettiin. Jälkeenpäin olen monta kertaa ihmetellyt miten aika riittikin kaikkiin keikkoihin. Me olimme kuitenkin niin innostuneita, että kaikki muut harrastukset jäivät toiseksi. Mainitakoon että esimerkiksi vuonna 1987 Ullan ja Hildingin ryhmällä oli noin 60 esiintymistä.

Yksi Ullan ja Hildingin mainitsemia huippuhetkiä oli, kun heidän ohjaamansa ryhmä pääsi valiosarjaan tanhuluokituksessa v. 1987. Ryhmä oli huippuhyvä ja jäi vain 0,5 pistettä mestaruussarjasta, kertoi Esko Rausmaa jälkeenpäin. Hauskoja muistoja ovat muun muassa Helsingin pitäjän tanhuujien ja spelarien matka Belgiaan, Itävaltaan, Annemasseen Sveitsiin ja Englantiin Sidmouthiin, jossa yleisöä oli peräti 26 000 henkeä. Hilding on käyttänyt tarmoaan mitä moninaiimpiin puuhiin. Hän on esimerkiksi suunnitellut yhdistyksen lipun ja logon. Nämä työt hänelle hyvin luontuvatkin, sillä onhan hänellä takanaan viisivuotinen koulutus Ateneumissa. Tähän koulutukseen sopivat Hildingin muutkin heraldiset harrastukset, jonka tuloksia ovat Spelarien

lipun ja logon lisäksi esimerkiksi Itä-Uudenmaan piirin lippu, partiolippukunta Vantaan Metsänkävijöiden lippu sekä Spjutsunds Folkdanslagin pöytästandaari.

Kun kysyin, mikä on ollut parasta Spelari-ajassa, oli Hildingin vastaus, että se on varsinkin toiminnan alkaessa seurassa vallinnut erittäin hyvä yhteishenki; kaikki suunniteltiin ja tehtiin yhdessä hyvässä sovuissa ja puhallettiin kaikin voimin yhteen hiileen. Viime vuosina tanhutoiminta on ollut alamaissa ja se on heijastunut myös Helsingin pitäjän tanhuujien toimintaan. Ullan ja Hildingin kanssa yli 25 vuoden takaisia asioita muistellessa tulee päällimmäisenä mieleen kiitollisuus siitä, että on saanut olla mukana tässä tanhu- ja soittoharrastukses-

Esitys Seurasaaren juhannusjuhlassa 1982

sa ja päässyt tutustumaan hienoon, monitoimiseen pariskuntaan, joka on suuren osan elämästään uhrannut täysin pyyteettömästi tanhutoiminnan hyväksi.

Ennen Spelari-aikoja Ullalla ja Hildingillä on mittava taival takanaan tanhuujana, ohjaajana, monissa luottamustehtävissä ja jopa suomalaisten kansantanssien opettamisessa ulkomaillakin. Bremenissä ja Kielissä he pitivät tanhukursseja 90-luvulla.

Merkittävimmät tapahtumat ja esiintymiset alkoivat 1955, kun Lauttasaaren nuorisoseura elvytettiin uudelleen toimimaan. Lähes ehdottomana huippuna Hilding piti Lauttasaaren nuorisoseuran esiintymistä televisiossa vuonna 1960. Ohjelmia ei silloin nauhoitettu ja esiintyminen oli Messuhallissa. "En ikinä ole tanssinut Kökarin enkeliskaa niin kuin silloin!", huudahtaa Hilding. Se oli merkkitapaus, sillä TV oli 60-luvulla vielä uusi ja ihmeellinen laitos. Ulla ja Hilding ovat toimineet Töölön Arbetets Vännerissä vuoksina 1971 – 1978. Tässä yhdistyksessä Hilding toimi myös puheenjohtajana. Pareja tässä seurassa oli kymmenen.

Arbetets vänner ei ollut pelkkä tanhuuseura, toimintaan kuului myös muun muassa laulukouros. Arbetets Vänner ei ollut poliittinen yhdistys, vaikka sellainen käsitys on yleisesti vallalla. Päättarkoitus oli vähäosaisien auttaminen. Tässä yhdistyksessä Hilding aloitti ohjaajakurssit, ensin lasten ohjaa-

jana. Lasten ryhmässä oli kuusi paria, jotka olivat alun perin partiolaisia. Ruotsinkielisten tanhuujien keskusjärjestö Ringen on ollut myös Ullan ja Hildingin työkenttänä.

Vuonna 1978 Ulla ja Hilding liittyivät Vantaan Kansantanssijoihin. Ohjaaja, Helmi Kempainen, oli aluksi oli vähän vastahakoinen, hän ilmeisesti pelkäsi vähän tätä paljon kokenutta ja taitavaa tanssiparia. Kuitenkin ensimmäisen harjoituksen jälkeen hän pyysi Ullan ja Hildingin puheilleen ja sanoi: "Olette tervetulleita mukaan!"

Oitis Helmi myös hyväksyi heidät juuri suunnitelmissa olevalle matkalle Dijonin viininkorjuujuhille, jossa Vantaan Kansantanssijat osallistui kansainvälisiin tanhukilpailuihin. Dijonin matka ja onnistunut esiintyminen siellä oli myös yksi tanhutaipaleen huippukohtia. "Parasta oli, että voitettiin ensimmäinen palkinto perinteisten tanssien ryhmässä ja oltiin parempia kuin venäläisten ryhmä!", sanoi Ulla.

Palkintoa vastaanottamassa Dijonissa.

Tanssiryhmiä oli useista maista ja me pohjoismaalaiset pääsimme näkemään etelämaista temperamenttia, kun israelilainen ryhmä illanvietossa riehaantui ja alkoi tanssia pöydillä. "Minäkin aion tulomatalla Saksassa kiivetä pöydälle tanssimaan, mutta Hilding esti sen", kertoi Ulla. Matka oli ikimuistettavan riemukas ja minulle jäi muistoksi omista riehumisista se, että suutelin bussissa jokaista miespuolista matkaryhmämme osanottajaa.

Vuoden 1980 lopulta alkaen Ulla ja Hilding ovat Spelareiden ohella ohjanneet tanssijoita Spjutsundissa. Heillä oli myös ryhmä Jakarbysen. Porvoossa Ulla ja Hilding ohjasivat salonkitansseja 13 vuotta. Tämä ryhmä on Itä-Uudenmaan piirin salonkitanssi-ryhmä. Ulla ja Hilding olivat myös Itä-Uudenmaan piirin tanhuohjaajia ja Hilding sen johtokunnassa.

Yksi Ullan ja Hildingin henkilökohtaisia huippukokemuksia on ollut osallistuminen polkkatanssin Suomenmestaruuskisoihin. Niistä on tullut kaksi kulta-, kaksi hopea- ja kaksi pronssimitalia. Kultamitalit tulivat Loimaalla vuonna 1985 ja Järvenpäässä vuonna 1987. Muista kilpailuista ovat olleet muun muassa Ruotsissa Helsingin Hambo ja Upplands Schottis, joihin he ovat osallistuneet viisi kertaa. Viimeisellä kerralla sijoitus alle 100. Molemmista kilpailuista oli yli 1000 paria kilpailemassa. Olimme Veijon kanssa Ullan ja Hildingin mukana 1980-luvulla Botnia Svängen – sottiiskilpailuissa Vaasassa ja Väst-Nylands Sottiisissa. Sijoitus ei Veijolla ja minulla välttämättä

Viininmaistajaiset Dijonissa.

ollut, mutta mukana olo sitäkin mahtavampi kokemus. Ruotsalainen tanhuperinne poikkeaa suomalaisesta hieman. Näkyvimpiä piirteistä minunlaiselleni amatöörielle ovat olleet pukujen värikkäys ja osanottajien perussuomalaisuudesta poikkeava viikkaus. Omien sotilapsiikojen kokemuksien myötä olen oppinut arvostamaan ruotsinkielisten iloa ja välittömyyttä.

Haaparinte tanhuperheen mielestä tanssiharrastuksen parhaita puolia on, että on päässyt näkemään maailmaa ja saanut paljon ystäviä. "Joskus suurissakin tapahtumissa melkein joka toinen osanottaja on ollut tuttu", sanoo Hilding.

Ullan ja Hildingin 50-vuotiskutsujen lopuksi katsottiin video Hyvinkään Hoijakasta vuodelta 1989. Se oli sikermä suomenruotsalaisia tansseja. "Isäni oli karjalainen ja äiti ruotsalainen", sanoo Hilding. Suomenruotsalaisuus ja karjalaisuus on ollut rikastuttava tekijä tanhuharrastuksessa.

Eeva Honkanen

HARJOITUSAJAT VUONNA 2006

Harjoitukset alkavat tammikuussa seuraavasti:

- Aikuiset: keskiviikkona 11.1.2006 klo 18.30
Ristipuron päiväkodissa
- Lapset ja nuoret: torstaina 12.1.2006 klo 18.00
Uomarinteen koulussa

MYYTÄVÄNÄ

Seurallamme on myynnissä **uusia** Töysän kenkätehtaan tanhukengiä hintaan 40 €. Jäljellä on vielä mustista kengistä koot 37 ja 38 sekä vaaleista kengistä koot 35 ja 38.
Kysy ohjaajilta lisää!

FOLKLANDIALLE!

Segersvärdin bussi vie meitä perjantaina 6.1. entiseen tapaan Vantaalta Turun satamaan Folklandia-risteilylle ja tuo lauantaina takaisin. Kuljetuksen hinta 20 €.

Aikataulu perjantaina 6.1. Pâkas klo 14.20, Tikkurilan asema klo 14.30, Vapaala, Vihdintie, "Lankisen pysäkki" klo 15.00.

Olethan ajoissa paikalla!

Muista myös varata bussipaikka Matilta!

Etukannen kuvat: Järva Gillen vieraana Tukholmassa 1983, Rolf Johansson, Ulla ja Hilding / Hildingin suunnittelema seuran viiri / Hilding lyömässä ensimmäistä naulaa seuran lipun naulauksessa 25.4.92 / Hildingin suunnittelema seuran logo ja nimitteksti / Hildingin 70 -vuotispäivillä 2001 / kaksi alinta kuvaa: Ulla, Hilding ja Riita Havleikin illanvietossa Färnsaarilla 2002

Tapahtumakalenteri

- 8.12. Lasten ja nuorten harjoitukset nyyttikestien ja pikkujoulun merkeissä klo 18-19.
- 12.12. Taljankan 30-vuotisjuhlakonsertti klo 19 Savoy-teatteri
- 6.-7.1.06 Folklandiaristeily Silja Europalla Turku-Tukholma-Turku
- 11.1.06 Lasten ja nuorten harjoitukset alkavat Uomarinteen koululla
- 12.1.06 Aikuisten harjoitukset alkavat Ristipuron päiväkodissa
- 13.1.06 Seuran syntymäpäiväjuhla aikuisille Päkaksessa klo 19
Ilmoittautuminen Riitalle tai Matille 6.1. mennessä.

*Hyvää joulua
ja onnea vuodelle 2006!*

Seuraava lehti ilmestyy helmikuussa. Kirjoitukset ja piirustukset ym. materiaali Sannalle, Tarjalle tai Matille tammikuun puoliväliin mennessä.

Sanna Laakso, puh. 050 530 9108,
email: sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,

Tarja Lahtinen, puh. 8786105,
email: tarja.lahtinen@anilabsystems.com

Matti Lankinen, puh. 0400 422 417,
email: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi.

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563, 050-358 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Reeta Jokinen, sihteeri, puh. 040-564 2209, reetajo@hotmail.com
- * Tuija Pirttikoski, puh. 899 114, 040-8736 195
- * Tarja Lahtinen, puh. 878 6105, 040-742 3181
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491
- * Karita Hämäläinen, puh. 040-546 7884
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 853 1864, 050-518 1184

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit
www.spelarit.net

Kansikuva ja valokuvat: Matti Lankinen

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta